

PARS QUARTA

*De his , quæ Parochum
perficiunt in ordine ad Pro-
ximum.*

CAPUT I.

*De necessitate , quam habemus , cu-
randi Salutem Proximi.*

ERue eos , qui ducuntur ad mor-
tem ; & qui trahuntur ad in-
teritum , liberare ne cesses , si dixe-
ris : vires non suppetunt , qui in-
spector est cordis , ipse intelligit , &
scrutatorem anima tua nihil fallit ,
reddetque homini juxta opera sua.
Pro-

Proverb. 24. Multi præclara talenta in puplicam Reipublicæ Christianæ utilitarem erogando à DEO acceperunt , qui tamen amore quietis & solitudinis ea sæpe in terram defodiunt, nec ullam proximi Curam in se recipere volunt ; quibus meritò S. Augustinus accommodat Evangelicam illam parabolam de servo Pigro & inutili *Matth. 25.* qui acceptum talentum, quod in Domini sui utilitatem impendendum erat , signis in terram defodit , timens ne fortè negotiando illud perderet , & gravem Domini sui, quem sciebat hominem esse durum & austerum, indignationem incurreret ; Verùm revertente Domino tanquam servus

vus nequam & inutilis in tenebras exteriores eiectus est & destrusus : additque S. Doctor : *Hi pigri hujus servi exemplo sapiant : non enim aliam ejus condemnationis causam legimus , quàm quod talentum acceptum elocare omiserit. Scilicet cui multum datum est , multum quæretur ab eo ; & cui commendarunt multum , plus petent ab eo. Luc. 12. Cum enim auferuntur dona , rationes etiam crescunt donorum, ut testatur S. Gregorius Homil. 9. In Evang. quamvis enim inficiari nemo possit , teneri unumquemque imprimis curam gerere propriæ suæ salutis , & à Curâ aliorum abstinere in casu, quo post accuratam naturæ suæ inspectionem,*
&

& maturam cum viris prudentibus deliberationem deprehendit eam conditionem fore salutis propriae noxiam & periculofam : nihilominus negari etiam non potest, sæpe numero intervenire inanem quandam meticulositatem & formidinem , sive potius fraudem & dolum inveterati serpentis, invidentis DEO gloriam , hominibus salutem , & , quæ Ecclesiæ exinde accrescere possit , utilitatem. Cum enim DEI omnia perfecta sint opera , hoc ipso , quod statum aliquem in Ecclesia sua instituerit , particulares illi quoque gratias præparavit & auxilia ad perfectionem in illo statu esse quandam opportuna : neque DEUS aliquem ad
ejus-

ejusmodi vitæ statum vocare & dirigere solet, quin simul convenientia eidem remedia, vires & auxilia largiatur ad finem illius obtinendû necessaria, sicut egregiè probat tum authoritate Scripturæ, tum etiam ratione S. Thomas. 4. *distinct. 24. q. 1. Art. 2. ad 1.* Unde si quis omnibus ritè ac prudenter consideratis ad statum Pastoralem se à DEO vocatum judicet, non est, quod vanâ ab eo formidine, & inanibus diaboli terriculamentis se absterri sinat; cùm fieri possit per specialia auxilia sancto huic statui annexa DEO ipsum protegente, ut minùs in Confessionali, alijsque functionibus publicis, quàm Monachus aliquis in Cellula sua
ab-

absconditus, & muris undique
cinctus tentationibus infestetur,
præsertim si ipse sibi etiam non
desit, & media superius à no-
bis allata usurpare non intermit-
tat.

CAPUT II.

De Exemplo bonæ Con- versationis.

Exemplum esto fidelium in ver-
bo, in conversatione, in Cha-
ritate, in fide, in Castitate. 1. Ti-
moth. 4. Ut verbum Parochi,
quod ex suggestu declamat, fru-
ctiferum sit & efficax, exemplo
id confirmare debet, non alie-
no, sed proprio & domestico:
quia